

26.35x33.71	1	עמוד 18	ידיעות אחרונות - כותרת	05/02/2024	89147325-9
עמותת חברים לרפואה - 16110					

ז'נה גרצבליט
צילום: מהאלבום הפרטי

שירה כלפון
צילום: באדיבות
"חברים
לרפואה"

המלחמה על הזנות להחלים

250 נשים חולות סרטן שד שזקוקות לתרופות אך אינן יכולות לעמוד בעלות שלהן פנו השנה בבקשה לעזרה לעמותת "חברים לרפואה", שמסייעת לעשרות אלפי חולים בישראל לקבל תרופות חיוניות. אם יש תרופות שעוזרות, בכל תחום, זה פשע שהן לא נגישות לכל אחד, אומרת אחת מהחולות

מתפרסם בשיתוף חברת התרופות "אלי לילי"

האבחון עברתי ניתוח לכריתת שד. כרי למנוע את חזרת המחלה, נטלתי תרופה שגרמה לתור פעות לוואי רבות שהתקשיתי להתמודד איתן. גם עברתי מעקבים תכופים, אחת לארבעה חודשים עד חצי שנה. אחרי ארבע שנים של שקט, המחלה חזרה בצורה אגרסיבית יותר, עם שני גושים בשד ו-13 בלוטות נגועות בבית השחי. בעקבות הגילוי עברתי שני ניתוחים שהותירו אותי פצועה ומצולקת, וטופלתי גם בהקרנות ובכימותרפיה.

"כיום אני מחלימה ומוגדרת בסיכון גבוה לחזרת המחלה. יש לי גם היסטוריה משפחתית של סרטן. אני חיה בחרדה תמידית שהמחלה תחזור. דרך עמותת 'חברים לרפואה' אני מקבלת תרופה למניעת חזרת המחלה שלא נמצאת בסל הבריאות. זה הרבה מרכזי שמייצר אצלי תחושת ביטחון ומקטין את הסיכון שבו אני נמצאת. לצד התרופות, אני שומרת על עצמי בדריכות רבה, מנסה להימנע ממחשבות על המחלה, לשמור על מצב רוח טוב, לנוח ולא כול בריא, אבל המחלה מלווה אותי יום-יום. דקה-דקה. המחלה והתרופות שאני מקבלת הפכו אותי לרגישה יותר. כל דבר משפיע עליי ביתר שאת. בתוך העצב והייאוש, אני חווה את המלחמה עם תחושת מחנק עמוקה, חוסר שינה ומחשבות יתר, וחוששת מהעתידי לבוא."

שירה כלפון מסכמת: "נשים שמאובחנות עם סרטן שד נאלצות להתמודד עם כל כך הרבה קשיים נפשיים ופיזיים, וחייבות לקבל סיוע מרבי כדי להחלים ממחלתן. אי אפשר להפקיד אותן לגורלן במלחמתן על הזכות להחלים ולאפשר מצב שבו הן ימותו כי ידן אינה משגת לממן את הטיפולים. אנחנו עוזרים לכל מי שצריכה ועושים את המקסימום למען כל אישה וכל משפחה, אבל התפקיד הזה צריך להיות לא רק שלנו."

ידעתי מיד שחליתי. ביופסיה אישרה את החשש. עברתי ניתוח כריתה חלקית להסרת הגידול בשד והסרה של בלוטות לימפה. בהתאם לתוצאות בדיקת אונקוטייפ, עברתי לאחר מכן 15 הקרנות בצוואר, בבית השחי ובחזה. יומיים אחרי ההקרנה האחרונה, מעוטרת בתופעות הלוואי של ההקרנות, בני התחתן."

"מאז הניתוח לא חזרתי לעצמי", היא מספרת, "היו לי חיים לא פשוטים, אבל יש לי אופי מאוד חזק. אחרי הלידות חזרתי תוך זמן קצר לעבודה, גם בעבודות שכרוכות במאמץ פיזי משמעותי, וגידלתי ארבעה ילדים לבד. בשבועות האחרונים חוויתי שבה המחלה עצרה אותי. יש לי כאבים ביד בצד המנותח, אני מוגבלת בתנועה, לא ישנה בלילות ומרגישה מאוד חלשה. הסרתן של בלוטות הלימפה הוציאה אותי לחלוטין משיווי משקל. הייתי רגילה לצאת לעבוד בחמש וחצי בבוקר ועכשיו אני נדרמת בשעה הזו. אף פעם לא חשבתי שאוריד הילוך אבל היום אני מטפלת בנכרה שלי שעתידים ומרגישה גמורה מעייפות."

יעל מספרת ש"הרפואה האונקולוגית המצליחה על טיפול בתרופה ביולוגית שמפחיתה את הסיכון לחזרת המחלה, אבל הטיפול לא כלול בסל התרופות. לתומי חשבתי שמדובר באלף שקל בחודש, אבל התברר שהסכום הרבה יותר גבוה וזה לא ריאלי בשבילי. אם יש תרופות שעוזרות, בכל תחום, זה פשע שהן לא נגישות לכל אחד."

"פצועה ומצולקת"

נ', בת 50, תושבת הצפון, חלתה לראשונה בסרטן השד ב-2017. "בריוק התחלתי לעבוד במקום עבודה חדש והמחלה תפסה אותי בהפתעה מוחלטת וכואבת", היא מספרת, "אחרי

הטכניון, וסמואל (25), סטודנט באוניברסיטת חיפה, מרגישים אותו הרבה."

גרצבליט משתפת כי "לפני שנתיים גיליתי גוש בשד. עברתי אולטרסאונד, ממוגרפיה וביופסיה ואחרי שבוע התברר שזקוקה בגידול סרטני אלים. עברתי ניתוח להסרת הגידול ובלוטות הלימפה, ובכימותרפיה התפרקתי מאישה פעילה, שמקפידה על ספורט וטיפוח, הפכת לסחבה מותשת בגלל הטיפול. ובכל זאת המשכתי לעבוד כהרגל. עברתי את הטיפול בימי חמישי, בסוף השבוע הייתי מתאוששת, ובראשון בבוקר מגדרת את עצמי מהמיטה, מתייפית והולכת לעבודה. אחר כך עברתי הקרנות ובסיומן נאמר לי שעלי לקבל טיפול הורמונלי וביולוגי, אולם הטיפול המומלץ לא נמצא בסל התרופות. אין לי ביטוח בריאות פרטי ולא יכולתי לעמוד בעלות. הגשתי למכבי בקשה לאישור מיוחד, ונעניתי בסירוב. הבן שלי התחיל לברוק מאין אפשר לקבל את התרופה, פנה ל'חברים לרפואה' ושם בישרו לי שאוכל לקבל את התרופה לחצי שנה. מאז אני מקבלת מהם את התרופה כבר כמעט שנתיים ומרגישה שהתמזל מזלי. זה לא מובן מאליו שאני מקבלת תרופה מצילת חיים. אנחנו מאושרים מזה. רק שיימשך ככה."

"משתפת כדי לעזור"

"אני אישה מאוד פרטית, אבל בחרתי לספר את סיפורי כדי לעזור לנשים נוספות במצבי", מספרת יעל (62), אמה לארבעה מאזור השרון, בינואר 2023 גיליתי באמבטיה גוש בשד. יש לנו היסטוריה משפחתית של סרטן שד: אחותי חלתה לפני חמש שנים. לכן בכל שנה הקפדתי לעבור בדיקת ממוגרפיה. כשגיליתי את הגוש

"בשנה האחרונה טיפלנו ב-250 פניות של חולות סרטן שד שזקוקות לטיפולים אונקולוגיים. חלקן מתמודדות עם מחלה פעילה, חלקן עם סרטן שד גרורתי וחלק מהן זקוקות לטיפולים שמונעים את חזרת המחלה. רבות מהנשים שפונות אלינו הן צעירות שחיהן נקטעו ומבטאות המון פחדים וחששות להן, למשפחה, לילדיהן. הן מבקשות לקבל טיפולים מוכחים, שרשומים בארץ ובעולם, אך אין להן איך לממן אותם" - כך אומרת שירה כלפון, סמנכ"לית בעמותת "חברים לרפואה", שמסייעת לעשרות אלפי חולים בישראל לקבל תרופות שהם לא יכולים לרכוש בעצמם, מהבסיסיות ביותר ועד תרופות יקרות שאינן מצויות בסל הבריאות.

כלפון מספרת כי "נשים מגיעות אלינו עם סיכום רפואי ומרשם לתרופה מהרופא שלהן. או שמתאמות השד, הצוותים האוניקולוגיים והרופאים מפנים אותן אלינו, או שהן ובני משפחותיהן מחפשים בגוגל איך לקבל את התרופה שהרופא רשם להן. אנחנו משתדלים להיענות לכל בקשה ולטפל בהן לאורך זמן, באמצעות תרופות שנותרו בידי הציבור ומנגנונים נוספים שמאפשרים לנו לעזור להן."

"מרגישה שהתמזל מזלי"

ז'נה גרצבליט (49), אמה לשניים, מורה למימטיקה ומובילת צוות טכנו-פדגוגיה בפסג"ה אשדוד, עלתה מרוסיה ב-2006. "הגעתי לפה לבר עם שני ילדים קטנים שהיו אז בני שבע ותשע", היא מספרת, "כל מה שקרה לי בארץ הוא פשוט פלא. מצאתי זוגיות, אני מאוהבת במדינה, וגם הילדים שלי - רינה (27), בוגרת